ORACVLVM PARTHENIVM,

Auguſtiſsimæ Cælorum Reginæ,

VIRGINIS DEIPARÆ

absq; maculâ originali conceptæ,

HONORI.

ex his Salutationis Angelicæ verbis,

AVE MARIA, GRATIA PLENA, DOMINVS TECVM.

A B

Eximio Viro

IOANNE BAPTISTA AGNENSI,

Solâ vi mentis, ob defectum visûs,

centum puris Anagrammatis,

ex priori editione ſelectis,

deuotè pariter ac ingenioſè

REVELATVM.

E T A

M. STANISLAO IOSEPHO BIEZANOWSKI, *Leopol: in Almâ Vniuerſitate Cracouienſi Philoſophiæ Doctore Collegâ Minore Poëtâq; Ordinario, viſu ab annis octodecim orbato,*

totidem Epigrammatum Centuriâ,

ILLVSTRATVM.

Anno à Partu Virginis Immaculatæ, 1668.

CRACOVIÆ,

Apud Heredes CHRISTOPHORI SCHEDEL, *S. R. M. Typogr.*

Auſpicatiſſimo, Puriſſimoq́;

SIDERI OLORIS,

Literatum ex puris Iambis Votum.

O Celſe ſiderum, corona luminis,
Niuêi beata portioq́; ſeculi,
Olor canore, dulce nectar aurium,
Olor monile puritatis, & penu,
Viaq́; vena delicata lactea.
Ebur, niuemq́; pectorum, quis in Tvo,
Neget rediſſe ſulgurante Symbolo?
Nouisq́; priſca grandinare lilijs,
Sacra dicata tempora innocentiæ;
Et vniuerſa fauſtitatis omina,
Fauonijs Etheſijsq́; dulcibus,
Polo, per orbis ire vaſta cærula:
Medulla quandò, corculumq́; totius
Benignitatis, ipſe candor, ipſa nix,
Latexq́; purus, innocentis aluei,
Meroq́; lacte, nectaris meriſſimo
Pluensq́; fonte, Pastor Orbis ac Pater,
Sacrum cacûmen, Imperiq́; poſt Devm,
Vices in orbe, ſummitate maximas
Tenet, regitq́; Gratijs fauentibus.
Perennis iſta, Svmme Pontifex Tibi,
Cedrisq́; digna ſurgit inde gloria:
Quòd inuidenda poſteris, Olor Tvvs,
Eburna, caſta, liliata, candida,
Probisq́; sêcla deſtinata mentibus,
Togaq́; ſacra, Phocidòsq́; vitrei
Amica roris, Entheumq́; vatibus
Datura flamen, & fluenta muſtea;
Tot inter aurei dolenda temporis
Sepulchra, iamq́; putre mortui propè
Cadauer orbis, & feretra temporum,
Bono ſtupente publico reduxerit.
Sacro proinde Principis Petræ tholo,
Olor nitore fulgurans eburneo,
Perenne viuat! in Tvoq; nomine,
Beatitate publicâ ſolum beet,
Salutis irrigetq́; nube roridâ;
Vocaris ipſe quando Ros Soli Pivs,
Pij, probiq́; Rospilose pectoris,
Apex, Corona, Cygne, Gemma Præſulum.

BEA-

BEATISSIMO PATRI,

CLEMENTI IX

PONTIFICI MAXIMO.

ORaculum ex Abyſſo Sapientiæ, ſemel inter mortales, ore non mortali prolatum; in nouam rurſus myſteriorum Abyſſum, ex interuallo temporum, auſu planè non mortali recurrens; ad TE SACRORVM PRINCIPEM, primumq́; & ſummum in Orbe Chriſtiano defertur Oraculum, BEATISSIME PATER. Internuntius ille cælorum Spiritus; cui arcanum Verbi, ſub velamine carnis, ex immensâ Diuinitatis luce patuit; Oraculum hoc mente ſolâ cōceptum, ita in oris ſigna, idiomaq́; humanum tranſtulit; vt fontem in eo myſteriorum conſignaret. Sed venit in ſpiritu, qui ſub velamine lucis, nouæ lucis abſconditum reſignās;

in hoc grãdi ſecreto, præter ineffabile Verbi incarnati myſterium; Virginem quoq; Matrem ſine labe Conceptam, mente ſolâ concepit: tantò fecundior in virgine animo, quantò in fecundæ Virginis laudibus ſanctior, puriorq;. Sudũ hoc lucis in nube maximum, idem lyncæum viſu, orbumque, ætatis noſtræ paradoxum; ſtupendo ingenij partu, pauculis in vocibus, ad miraculũ vſquè fecundum; nouo, terſiſsimum ſeculum magiſterio, ad ſacra literarum elementa, ſub ſacro adhuc SANCTITATIS TVÆ murice, prouocare non erubuit. quandò arcanum in literis ſenſum, nouâ mentium vi, propè ad ipſam mentium cæleſtium æmulationem, in ſacratiſſimo ænigmate reuelauit. Quidni verò domeſticus SANCTITATIS TVÆ, totus in ſpiritum, mentemque abiret? nactus eum Principem; cuius animus, in Orbis animam, iam olim deſtinatus; quoſcunquè in conſortium, magnæque mentis intuitum recepit, Intelligentias fecit: adeò quidem efficaci, nouæ in magnis ingenijs ſpiraculo vitæ; vt vel hoc ſolo, vniuerſam orbis eruditionem animari ſuffeciſſet. Tanta nimirum vel ex ipſo SANCTITATIS TVÆ nomine, ſpei venerationisq; publicæ, iam olim

aſſur

aſſurrexerat amplitudo: vt auguſtum mentis TVÆ ſacrarium, non aliud iam publicè cenſeretur; niſi grande quoddam, verèquè purpuratum, intra citraquè purpuram, virtutum & ſapientiæ ſenaculum. Ac proindè gaudebat iam tum, bonorum ſuorum neſcius adhuc, præſagus tamen Orbis Chriſtianus, pectus illud SANCTITATIS TVÆ, vitalem ſummæ prudētiæ ſedem, tāto agitari ſpiritu: contineriq; in eo, quidquid vſpiam ingenio magnum; quidquid in arduis, vaſtoq; curarum circuitu implicatis, expęditū; quidquid profundo ſenſu, apparatuq; ſapientiſſimi conſilij inexhauſtum. ceù iam tum ſpiritus ille, Maieſtatis futuræ conſcius, vnum in locum capaciſſimi pectoris TVI, omnem Summi Regiminis congereret apparatum; ex quo vniuerſæ rei Chriſtianæ, tantò feliciùs imperaret. Sed venit iam tandem, in ſummam ſedem ſuam, expectata diù Vaticanæ Sedis felicitas: cumquè implererit vota, necdum vouentium ſtitit deſideria: cùm vel hoc ipſum gaudium, quo ex SANCTITATIS TVÆ ſummo in Orbe faſtigio fruimur, ſolicitum ſit; nè deductam ab aureo æuo Clementiā, moroſâ inclementioris æui ferrugine definiat; ſed vt prorogatis animorum deſide-

rijs inexhauſta, exhauriat dulces in ſe affectuum impetus, placidamquè Orbi malaciam, diuturna ſpiret Clementia. Animorum hoc iudicium, ex Orbis facie, amabiliquè intuitu, in SANCTITATE Tuâ defixo, facilè legitur; non tam attonitis in SIDERE OLORIS, magno bonæ ſpei obſide; quàm liqueſcentibus potiùs omnium animis; quòd ſacrum hoc Phænomenon, publicæ felicitati ſeruatum, ante ſpes omnes impleuerit; quàm in optimæ ſpei augurium veniſſet; commune illud quidem Orbis delicium, ſed maximè literatum. Mira eius in eruditas mentes iam inde propenſio; affectuſquè in Togatum hoc Conſortium planè natiuus, & incomparabilis; vel tum etiam, cum Oraculum hoc de SANCTITATE TVA, ſub ænigmatis nube lateret. at nunc, cum ſecretum iam ſuum, in Vaticanæ lucis emblemate ſoluit; vt in ſecretiſſimas etiam, doctarum mentium incurrat pupillas, bonoquè ingeniorum præſit maximo; invincibilis propè neceſſitas eſt. Hoc illi ius in meam quoquè exterioris oculi nubem; quæ communis quidem mihi, cum Eximio Viro, Ioanne Baptiſta Agnenſi; ſed terſiſſimo mentis ſpeculo, longè quàm diſpar: cu-

ius

ius Diuinas, in Salutationis Angelicæ vocibus, dequè illibato Conceptu Virgineo, mirè conceptas vices, dum ſequor; ad vſquè ſacra pedum SANCTITATIS TVÆ oſcula deductus, puſillum quiddam, in magno non hominis planè inuento, concino luſitoquè. Seruant hæc fateor, quæ à me Virginis ſine labe Conceptæ, honori dicantur, genium loci, & vmbram ex quâ prodierunt: ſed cùm lucem aliter, niſi grauiori turbæ immiſta, ferre non poſsint; eo potiſſimum tempore, ad pedes SANCTITATIS TVÆ vnà mecum procumbunt: quo Inclyta Mater, & Altrix mea VNIVERSITAS CRACOVIENSIS, pro decernendis, Eximio SERVO DEI, IOANNI CANTIO Tutelari ſuo, ſacris honoribus, SANCTITATI TVÆ ſupplicat; vt in publico tantæ Matris eloquio, infantia mea, cùm minus diſcernitur, veniæ quoquè tantò propior ſit. Patieris ergo BEATISSIME PATER, Lilia hæc Virginea, in partibus noſtris admirationi habita; ad ſacras iterum, vnde prodierunt, ROSPILIOSANI LILIETI, delicias redire; idquè in ſeculi TVI gloriam, quod beatas iam in terris ROSAS, feliciter germinauit: permittesquè no-

uum, canori nominis in Orbe Poſono CANTII SIDVS, ſub TVO SIDERE OLORIS naſci; cui hæc potiſſimum, vt nouis Cælum SIDERIBVS numeroſius augeat, peculiaris felicitas ſeruata eſt. Hoc à CLEMENTIA TVA haud dubij poſcimus, ſperamusquè. quæ vt Orbi Chriſtiano longæua ſit; voto pro eâ publico, PARTHENIAM hanc, Magnæ Virgini, offerimus Hecatomben.

ORA-

ORACVLVM PARTHENIVM,

Anagramma I.

Pura, vnica ego ſum, Mater alma DEI nati.

OMnia purus amor genuit, quæ condidit vnus;
Qui nequit eſſe vnus, ſit niſi purus amor.
Vnicus eſt Patris, Lumen de Lumine, Natus;
Quem genuit terris, purus & vnus amor.
Hinc ego condita ſum, maculâ procul VNICA, PVRA.
Qualem formauit, purus & vnus amor.
Sed formauit opus, curâ maiore, modoq́;:
ALMA, DEI NATI, SVM *quia* MATER EGO.

II.

Deipara inuenta ſum, ergò immaculata.

LVx genuit lucem, candor puriſſimus ante
Secula: progenuit cùm Deus ipſe Deum.
Sic genitum decus omne decet, ſine labeq́; gigni:
Nunquàm ceſſantem labe carere decet.
Victus amore hominum Deus, en homo naſcitur ex me;
Lux tamen è purâ, non niſi luce venit.
Nam quia SVM DIVINA PARENS INVENTA; *neceſſe eſt,*
ERGO *animæ, ſit Lux* IMMACVLATA *meæ.*

III.

Pia, munda, iuſta, alma, Creatorem genui.

CVm nouus innocuâ, prodiſſet origine mundus;
Iuſtitiæ vero nomine, mundus erat.
Mundus amor, cultusq́; Dei, pietasq́;, fidesq́;
Munda; recens nati cunctaq́; munda operis.

Omnia

Omnia peccatum confudit, & omnia mundi
Ornamenta, ſuum non tenuêre decus.
Mundus vt aſſurgat rurſum, iuſtusq́ue, piusq́ue,
Natalesq́ue iterum cernat vt ipſe ſuos;
MVNDA CREATOREM GENVI, PIA, IVSTAQ; *Mater,*
ALMA *& ſola viri neſcia, labe carens.*

IV.

Ego aurum nitens, immaculata Deipara.

MVnera *cælorum lectiſſima, digna metallo*
Principe; digna ſacris, aurea vaſa [illegible]*is.*
Angelici Panis, manantia fercula cælo,
Aurea Ieſſæi, ſic laris vrna tulit.
Nempè Deum, rigui puriſſima vena metalli;
Maieſtas ſolij, totaq́ue munda decet.
Hinc EGO *facta* NITENS AVRVM, *mea viſcera Nato,*
Aurea vaſa, PARENS IMMACVLATA *dedi.*

V.

Ego mitis, pura, immaculata, venèranda.

NVminis *irati facies, peccantibus ò quàm*
Et grauis, & nimis hêu intoleranda venit!
Iudicij diſtricta gerit cum tela ſeueri,
Ancipitiq́ue oris fulgurat enſe minax.
MITIS EGO, *tum* PVRA *Deo mea viſcera pando,*
Et ſiſto Proli me VENERANDA *meæ.*
Pro maculis orbis, facili mox audior aure;
Nempè fero puras IMMACVLATA *preces.*

VI.

Margarita cæli ſum niuea, aptè munda.

ROrida *concharum ſoboles, cunabula debent*
Æthereis, gemmæ nobiliora, plagis.
Inde nitor, candorq́ue venit puriſſmus inde;
Et pretium gemmis, & decor inde venit.
GEMMA *ego* SVM CÆLI NIVEA, APTÈ, MVNDAQ; *Virgo,*
Totaq́ue cæleſtis forma, decorq́ue mihi.
Conceptus ſine labe meus, ſine labeq́ue vita;
Gemma velut puri, ſic ego, roris eram.

VII.

Sat pura è malo Adami, Increatum genui.

PEccati *quæ prima malis exordia, malo*
Infelice dedit, ſat mala malus erat.

Omnia

Omnia corrupto vitiauerat, heù mala fructu!
In ſapidis nimium, deſipuitq́ bonis.
Humanum trahit inde genus, mala ſemina mali;
Vnaq́ mors morſu, cuncta momordit Adæ.
Sola CREATOREM GENVI; *nam ſola nocenti*
PVRA SAT è MALO, *totaq́ pulchra fui.*

VIII.

Vna ſemper immaculata, Virgo Dei nata.

VNica Diuini Soboles Patris, vna Propago,
Æqualis Genitus cum Genitore Deus.
Vnus Virgineo partu, Patre virgine natus;
Idem natus Homo ex Virgine, virgo Deus.
Vnicus ergò Dei Natus de Virgine virgo;
Vna etiam VIRGO, *non niſi* NATA DEI.
Hæc ego Supremi ſum Numinis inclyta Nata;
IMMACVLATA *proin* SEMPER, *&* VNA *Deo.*

IX.

Deipara, auguſtè immaculata nominer.

NOmina ſunt auguſta mihi; ſeu regia proles,
Siue Prophetarum ſtirps generoſa vocer.
Digna coronarum titulis, digniſsima ſceptro,
Auguſto ſemper nomine digna frui.
Omnibus ex titulis, nihil eſt auguſtius vno,
Nec quidquam toto carius orbe mihi eſt.
NOMINER IMMACVLATA PARENS, *ſi Numinis alti;*
Tota ſat AVGVSTè *gloria dicta mihi.*

X.

Arca pura nati Dei, eum tegam almo ſinu.

ÆStuat impuræ dum carnis ab ignibus, orbis;
Prouocat vltrices, & gemit inter aquas.
Arca Dei tum ſurgit opus, ſeruansq́ cadentis
Relliquias orbis, mergier vna nequit.
Primæ diluuium culpæ, fluctusq́ malignos,
Sic ego vitaui ſolà, fauente Deo.
PVRA DEI NATI, *ſic iuſtè nominor* ARCA;
Almo Mater EVM *caſta,* TEGAMQ; SINV.

XI.

Aula ſum tota munda, ac Regina Empyrei.

AVla Dei cælum eſt, cælum pulcherrima ſedes;
Maieſtas, ſolium, magna domusq́ Dei.

Nec tamen hæc maculis caruit, dum colla ſuperbus
Lucifer attollens, par cupit eſſe Deo.
Eſt quærenda igitur, cælis quoq; mundior ipſis,
Aula Dei, maculæ neſcia, tota nitens.
EMPYREI REGINA *Poli, pulcherrima* TOTA,
MVNDA *ego* SVM, *cælis mundior,* AVLA DEI.

XII.

En Virgo, en Deipara ſum, at immaculata.

Millibus ex multis, quæ me ſapientis Abyſſus
Iudicij elegit, mensq; ſuprema Dei.
Fecundæ, caſtæq; ſimul miracula Matris,
In me, non ſolitâ dum ratione parat;
Si mihi tu fecunda Parens, electaq; Virgo,
Inquit es, immenſo ſola minorq; DEO;
IMMACVLATA *proin, multis ex millibus eſto;*
Vna ſimul VIRGO, MATER *& vna mihi.*

XIII.

Procul anguis à me, vna Mater Dei amati.

INuidiâ frendens, Stygius dum fortè Chelydrus,
Euam ſub frondosâ arbore, ſtare videt.
Squammigeros voluens, ſinuoſi corporis artus;
Acceſſit propius, moxq; venena dedit.
Innocuos vapido, qui ſubruit ore Parentes,
Nil mecum palpo perfidus anguis habet.
VNA DEI, *ſuper omne bonum, ſum* MATER AMATI,
A ME *Tartareus, quàm* PROCVL ANGVIS *abeſt!*

XIV.

Ruat anguis amarè, immane caput elido.

DAmnatus cælo, ſcelerum faber anguis, ab alto;
Carpere quòd vetitos, ſuaſerit ipſe cibos;
In terram pronos artus, & colla ſuperba
Flectere, cum tumido vertice iuſſus erat.
Sed non oblitus ſcelerum, fraudisq; vetuſtæ,
Erigit ad ſolitos, ſe tamen ipſe dolos.
En IMMANE ELIDO CAPVT, RVAT ANGVIS AMARÈ;
Sub pedibus victrix, quem ſine labe premo.

XV.

Tota ſine maculâ Adam, purè germinaui.

IMmaculata ſuæ tenuit primordia vitæ,
Conditus è terrâ virgine, primus Adam.

Nobile

Nobile ſed corrupit opus, maculâq́ notauit,
Inficiens germen ſanguinis omne ſui.
Humani vitium generis, clademuè pudendam,
O quis reſtituet? non nè ſecundus ADAM?
Vt maculas primi tollat, MACVLÂ SINE, PVRÈ
Hunc ego PROGENVI, TOTAQ; *pura fui.*

XVI.

Pergam inuiolata, ac munda Mater IESV.

IN *cælum, facilis nobis via prima patebat;*
Inceſſus nobis, cum ſine labe fuit.
Mox iter obſtructum, quod nos vallauimus ipſi:
Hæſimus inq́ ipſo limine, mole graues.
Nemo gradum poſt hæc tentauit, criminis expers;
Amiſſâ potuit pergere nemo viâ.
Plaudite mortales, ego PERGAM MATER IESV,
MVNDA *per amiſſam* AC INVIOLATA *viam.*

XVII.

Viuam DEO, integra, immaculata Parens.

V*Ita animæ Deus eſt, ceù viui corporis illa;*
Spiritus hic animæ, gloria, forma, decus.
Viuitur heû paſſim; ſed viuitur, heû malè mundo!
Fons vbi abeſt vitæ, principiumq́ Deus.
Spiritus humanus ceſſet mihi, vitaq́ mundi;
Vita mihi Deus eſt, cor animæq́ Deus.
Hoc ego, non alio vitæ ſpiramine VIVAM;
IMMACVLATA PARENS, INTEGRA, *plena* DEO.

XVIII.

Pura & digna Mater: ſumma cæli ianua.

C*Laudite ſidereas ferratis poſtibus arces,*
Excubiæ magni, ſacra phalanxq́ Poli.
Quid iuuat, heû! miſeris mortalibus, oſtia toto
Clauſa polo, validâ cincta tenere manu?
Vicimus excubias omnes, cælumq́ tenemus:
Ferratis nec iam poſtibus illud eget.
PVRA, ET DIGNA *Dei* MATER, *ſum* IANVA CÆLI
SVMMA; *quis in cælos, oſtia aperta neget?*

XIX.

Digna Mater IESV, & pura à maculâ omni.

Q*Værebat Verbo Sapientia cælica, dignam*
In terris Matrem, ex quâ, Deus eſſet homo.

D *Gra-*

Gratia, forma, pudor, pietas, prudentia, multis
Non deerant; primâ non tamen abſq; notâ.
Diſplicuère Deo, nec tantæ Matris honore,
Fas erat indignas, cum maculáq; frui.
PVRA OMNI MACVLÂ, *ſola eſt puriſsima Virgo:*
Hæc MATER IESV, DIGNA *thronoq; Dei.*

XX.

Sola purè, ac mirè munda, animata viget.

QVi *trahimus noxæ maculas, & naſcimur iræ*
Infelix ſoboles, gensq; inimica Deo.
Præda ſumus mortis, duráq; tyrannide preſsi,
Plectimur heü noſtris, immorimurq; malis!
Myſtica lux, quando melioris gratia vitæ,
Deficit in nobis; lux animata perit.
PVRÈ SOLA *viges,* AC MIRÈ MVNDA *Virago:*
In Te nam vitæ, lux ANIMATA VIGET.

XXI.

Vna eſt Deipara Virgo; en immaculatam!

COr *mundum poſcit Deus, in quo ritè moretur;*
Et mentis puram, vult ſine labe niuem.
Ipſe etiam cordis mundiſsima lumina poſcit;
Sub tantâ cerni, nec niſi luce poteſt.
Quantam animæ lucem, quàm cor ſine labe requirit!
Carne vbi velatus, ſe locet ipſe Deus.
VNA DEI *ſum* VIRGO PARENS; EN IMMACVLATAM,
Ex vi tam magni muneris, eſſe decet.

XXII.

Vna eſt immaculata Virgo; en Deiparam!

SI *mihi non aliæ dotes, non munera cælo,*
Ex Te veniſſent prodiga, Magne Deus:
Si non electam, ſi non de ſanguine natam,
Dilecti populi, ſtirpe ſacráq; Tibi:
Si neq; ſolenni voto placuiſſet habere,
Perpetuâ iunctam Virginitate Tibi:
VIRGO *quòd* IMMACVLATA *alijs ſum ex omnibus* VNA,
Sufficit: EN MATREM *me decet eſſe* DEI.

XXIII.

Si pariat vna DEVM; en ergò immaculata!

NAſci *hominem, noſtræq; pati mortalia ſortis,*
Poſſe Deum; toto quantus in orbe ſtupor!

Immen-

Immenſum, quis poſſe capi, quis carne teneri,
Æternumq́ annis creſcere poſſe putet?
Quæ Mater tam ſancta; Deum quæ viſcere caſto
Ambiat, & Natum non tremat ante ſuum?
Hoc tamen arcanum, terris mirabile factum;
Vna Dei Mater, mira Puella docet.
Si tamen VNA DEVM PARIAT, *quod credimus;* ERGO
Debuit, EN *præ alijs,* IMMACVLATA *dari.*

XXIV.

En pura DEI amans, & immaculata Virgo.

PVrus amor lux eſt, & lucis amabile pignus;
Impurus tenebras, & mala noctis habet.
Purus amor maculas neſcit, renuitq́ notari;
Impurus maculis, labe ſuâq́ ſcatet.
Purus amor, Diuinus amor: qui ſummus amoris,
Fons eſt ipſe ſibi, flamma, focusq́ ſibi.
Purior hic ignis, lux eſt quoq́ purior illi;
Nemo Deum purè, ſit niſi purus, amat.
IMMACVLATA, DEI *quòd* AMANS *ſit,* PVRAQ; VIRGO,
Omni labe carens; EN *amor ipſe probat.*

XXV.

Purè amata, & munda è maculâ Originis.

OMnia Summus amat, quæ fecit, Conditor orbis;
Nilq́ opifex operis, deſpicit ipſe ſui.
Quin etiam ad ſummum tantæ bonitatis amorem,
Prouocat; immenſo dignus amore Deus.
In maculis poſitus, ſed quis tam ritè calere
Ignibus his poterit? queîs amor iſte calet.
PVRE *ſola Dei,* MAÇVLÂ SINE, *Mater* AMATA,
Hoc agit: ignibus his, nam ſine labe calet.

XXVI.

Regina ſummè Diua, purè intacta à malo.

AD Regis Regum thalamos, digniſſima tanto,
Quæritur ex cunctis, Regia Diua toro.
Secula tot, magniq́ dies, labuntur & anni;
Nulla toro par eſt, nullaq́ digna Deo.
Aurea iam feſtis genialibus imminet, & ſe
Explicat in roſeam, lux peramœna diem.
I tandem quæſita diu, Regalibus adſis
Par thalamis; magno, dignaq́ Sponſa Deo!

En dilecta Deo, DIVA *es*; REGINAQ; *ſummè*;
PVRè INTACTA MALO, *digna toroq́ue Dei!*

XXVII.

Dei ſumma imago, clara, & pura inuenta.

EXemplar, vultusq́ue ſui venerabile ſignum;
Plaſma ſuper poſuit, Conditor ipſe ſuum.
Auguſtumq́ue decus formauit originis altæ;
Vt memor Auctoris viueret inde ſui.
Tam ſacrum violauit homo, fregitq́ue ſigillum;
Deq́ue animæ facie, ceſſit imago Dei.
Inductæ rerum ſpecies, formæq́ue volantes;
Informes animo, quæ peperêre notas.
Heu periêre, Deo ſimiles in imagine vultus!
Nec ſpes, amiſſum poſſe redire decus.
CLARA *ſed ante omnes*, & PVRA INVENTA *Maria;*
Spes hominum facta eſt, SVMMAQ; IMAGO DEI.

XXVIII.

En virgo Diua, nata ſemper immaculata.

VIrginei quod ſit pretium, quæ gloria floris;
Quàm ſemper niueæ nobile mentis ebur:
Secula priſca etiam mundi, non munda fatentur;
Dianæq́ue Ephèſi, templa ſtupenda Deæ.
Tollite ſed caſtis altaria condita Diuis;
Templaq́ue non pleno, caſta pudore ruant!
Dignior en tanto cultu, iam prodit in orbem,
NATA *verecundi* VIRGO *pudoris amans.*
Hæc eſt IMMACVLATA, *coli digniſſima* SEMPER,
Magna pudicitiæ DIVA, *merusq́ue pudor.*

XXIX.

Alma virgo, ante caſum Adæ permunita.

CAſurum mortale genus, præuiderat olim,
Cuncta creata videns, mens oculusq́ue Dei.
Clade ſuper tantâ, primæuæ labis ab ictu,
Nos doluit noſtris ſpontè perire malis.
Numquid ait, culpæ caſu quoq́ue corruet iſto;
Dulcis, & æternùm Mater amata mihi?
Non patiar; caſumq́ue meæ me cernere Matris,
Res indigna mihi; dum prohibere licet.
ANTE *parentis* ADÆ CASVM, MVNITA *proindè,*
Sit dilecta Parens, ALMAQ; VIRGO *mihi.*

XXX.

XXX.

En virgo pariet DEVM ſana, immaculata.

COncidimus quondam, letali vulnere culpæ,
Et mortis iaculo, ſaucia turba graui.
Vis diuturna mali, iam putrida vulnera paßim
Fecerat, & facili non reparanda manu:
Publica languentis iam comploratio mundi,
Et ſæuus magni funeris horror erat.
Dum ſanum nihil eſt; dum ſaucius orbis anhelat:
Nemoq; adeſt, medicam qui dare poßit opem.
Sed vitam Medicumq; dabit, quæ vulnera mortis
Neſcijt: vmbo animæ, cui fuit ipſe Deus.
EN VIRGO PARIETQ; DEVM, quæ ſola parentum
IMMACVLATA malo, totaq; SANA fuit.

XXXI.

Niuea Mater IESV, culpam ignorat Adam.

VRitur in medijs culpæ feruoribus orbis,
Infami ſcelerum, peſtiferâq; face.
Iamq; velut flagrans cælo dum Sirius ardet,
Omnia flammarum vis male ſana rapit.
Quin etiam Stygijs ſurgunt incendia flammis;
Totaq; fit buſtum terra, rogusq; mali.
Colle ſuper ſacro, cecidit nix caſta Mariæ,
Æſtibus in medijs, magnus in orbe ſtupor.
MATER enim NIVEA eſt IESV, CVLPAMQ; Parentis,
Hæc IGNORAT ADAM, nix mera, floſq; niuis.

XXXII.

Ita Eua ſecunda, malum ignorat primæ.

EVa Parens hominum, primo notißima lapſu,
Corruit incauto pectore, victa dolis.
Eua ſecunda, Dei Mater dignißima Nati,
Humanum caſu liberat omne genus.
Prima Deo facta eſt, contemptâ lege rebellis;
Subdita mandanti facta ſecunda Deo.
Prima ſubit mortem, vitali ex arbore vitæ;
Ex mortis vitam morte, ſecunda tulit.
Prima malum peperit, ſine crimine nata Virago;
Sed peperit Summum, Virgo ſecunda Bonum.
Ergo ITA felici rerum diſcrimine, totum
IGNORAT PRIMÆ, en EVA SECVNDA, malum.

XXXIII.

Virgo eſt, ac præmunita in Adæ malum.

IMmundus, mundas animas, vapidusq; coluber,
Impugnat Stygijs ignibus, hoſtis atrox.
Ægide Diuinâ caſtus pudor indiget; vt ſic
Impuro vinci, neſciat igne Stygis.
Virginitas munita Deo, ſecura malorum,
Sola triumphatrix, ſola potensq; ſui.
VIRGO EST, INQ; MALVM *ſic* PRÆMVNITA *Maria*
Sola ſit; vt primi quæ mala neſcit ADÆ.

XXXIV.

Iſta Virgo, almè, purè, ac mundè animata.

COrpore, non animo viuunt, queis viuere dulce eſt;
Inter peccati vincula, dulce mori.
Viuendi genus hoc miſerum, quod viximus omnes;
Omnibus heu nobis exitiale fuit!
Non animata mihi vita eſt; quæ mortis acerbæ
In ſpolium viuit, triſte cadauer habens.
Labe procul concepta, Deo viuensq; Maria,
Momentum primi neſcijt omne mali.
Sic ALMè, PVRè, MVNDè, *concepta* VIRAGO
ISTA *eſt, & ſolo ceu* ANIMATA *Deo.*

XXXV.

Tanta Virgo, merè immunis à culpâ Adæ

NVlla Deum menſura capit, mens nulla prehendit;
Omnis ei ratio, linguaq; cuncta ſilet.
Maieſtatis enim tantæ ſcrutator, ab ipsâ
Opprimitur, dignè quam ſtupor ipſe colit.
Ergo Dei tanti, quantum non cogitat vlla
Indita vis, etiam mentibus Angelicis;
Quanta ſit electa ex cunctis digniſſima Mater,
Nemo capit, nec habent ſecula cuncta parem.
TANTA MERE IMMVNIS *proin, vt ſit* VIRGO *neceſſe eſt,*
A CVLPÂ, *per quam corruit orbis,* ADÆ.

XXXVI.

Deipara magna venit, morſu mali vacet.

CArpere quæ libuit, quanquàm non ritè liceret,
Mala, venenatum quæ peperére malum.
Non ſibi guſtârunt tantùm, ſoliq; Parentes,
Illiciti nimium quêis ſapuêre cibi.

Porre-

Porrexêre ſuæ, ſed noxiâ, fercula proli;
Totaquè poſteritas, nunc mala mala ſtupet.
Hic morſus commune malum, mortemquè momordit;
Letifero cuius vulnere nemo vacat.
MAGNA DEI MATER VENIT, *res iuſta proinde;*
VT MORSV MALI, *labeq́ ſola* VACET.

XXXVII.

Ea ſanè Pura, miraculum Magni DEI.

MIra *operum, Diuina manus, molimina patrat;*
Seruat opus factum, sêu creat illa nouum.
Tanta ſed aßiduo rerum non cernitur vſu,
Maieſtas operis continuusquè ſtupor.
Interdum non viſa proin miracula ſurgunt,
Attollitquè animos res nouitate ſuâ.
Aſt operum, quæ magna Dei miracula ſignant,
Nil maius, magnâ Virgine Matre Dei.
Hæc MAGNI *res mira* DEI, *ſine criminis ortu,*
TOTA EA *quòd* SANÈ PVRA *ſit, atq́ ſacra.*

XXXVIII.

Iram, maculamuè Adæ penitus ignorat.

GRatia *me ſêclis elegit ab omnibus vnam,*
Immenſi fierem Mater vt Alma Dei.
Gratia me ſterili fecit de ſtirpe Parentum,
Conceptuſque meos, hæc ſine labe dedit.
Gratia formauit, peperit me gratia mundo;
Ex me cûi rurſus, gratia nata redit.
Illa mihi vitæ, ceu myſtica mater & altrix:
Hæc animæ nutrix, totaquè vita meæ.
Hinc meus & MACVLAM *culpæ conceptus, &* IRAM,
IGNORAT PENITVS, *triſteq́ crimen* ADÆ.

XXXIX.

Purior Angelis, DEVM vnicè amata amat.

SPiritus *ætherei, cælorum Martia pubes,*
Felix: quòd carnis mole, maloquè vacet.
Innocuas mentes, minimoquè carentia lapſu
Corda, quòd & maculis non vitiata gerat.
Angelicæ ſors eſt naturæ, doſquè beata;
Quæ facilè Empyreis ſedibus apta venit.
Pondera ſed noſtræ, minus heu felicia carnis,
Maſcula virtutis non-niſi geſta ferunt.

 Sola

Sola eſt in terris, ſuperûm quæ Virgo beatas,
Humanâ vicit conditione, vices.
Cœtibus ANGELICIS, *nam* PVRIOR *omnibus vna,*
VNICÈ AMATA *Deo, plus* AMAT *Vna* DEVM.

XL.

Regina, mirè tuta à lapſu communi Adæ.

SEruantur multo cuſtode palatia Regum,
Vndiq; peruigiles excubiaſquè ferunt.
Maieſtas ſit opus tantæ ſecura coronæ,
Tutaq; ſceptrorum gloria, tutus honos.
Non alias res ſacra, decus regale, thronusq;
Cenſeri poterit, ferre viceſq; Dei:
Ni ſua Regali ſolio reuerentia conſtet,
Nique coronatus ſit benè tutus apex.
Sceptrigeram Matrem, cuſtodia Numinis alti,
Æthereis quoq; ſic cinxerat excubijs.
Nam REGINA *poli* MIRÈ *ſit* TVTA, *decebat,*
COMMVNI *à* LAPSV, *labeq; mortis* ADÆ.

XLI.

En micat almè ignita, pura domus aurea.

AVrea Ieſsiaci cedant miracula templi,
Magnificumq; procul ſit Salomonis opus.
Quidquid in auratis Laribus fecêre ſtupendum,
Occiduæ Regum, ſeu Orientis opes.
Cedat; & obryzo laquearia ducta metallo,
Gazarum ſileat vanus in orbe ſtupor.
AVREA PVRA DOMVS, *Regi cariſsima Regum,*
Vnum quod ſtupeant ſecula ſurgit opus.
EN IGNITA MICAT *radijs fulgentibus* ALME,
Aurifodina amor eſt illius, atq; faber.

XLII.

Virgo veneranda, ipſamet immaculata.

SAcra Deo ſurgunt altaria, templa, domusq;
Iuſtus quas ſequitur cultus, & omnis honos.
Hæc electa Dei in terris habitatio, ſummus
Debet adorati Numinis eſſe locus.
Virginis eſt vterus templum; ſed purius omni
Diuinâ in terris, nobiliuſquè domo.
Viſitur hîc omnis maieſtas, gloria, ſplendor
Numinis, & toto ſanctior orbe locus.

Si

Si templis honor eſt; an non VENERANDA VIRAGO,
IPSAMET *eſt ſedes* IMMACVLATA, *Dei?*

XLIII.

Iſta Eua Regina, mundo almè pura micat.

R*Egia progenies, Diuini plaſmatis Eua,*
Orbis ad imperium, condita prima fuit.
Omnia ſub pedibus, rerum ſubiecerat illi
Conditor, inquè vſum cuncta creata dedit.
Iamquè maritalis tenuit conſortia ſceptri:
Iam facilis dominæ nutibus orbis erat.
Ni Dea cum fleri vellet; non ritè tumentem,
Regalis ſubitò deſeruiſſet honos.
Illa throno cecidit; noua quem conſcendit, & orbis
Imperium, titulo nobiliore tulit.
ISTA *eſt* EVA *Dei Mater,* REGINAQ; MVNDO,
Præſidet en ALMÈ *totaq;* PVRA MICAT.

XLIV.

Maturè nego in Deiparâ iuſtâ, maculam.

O*Rbis quod de Te puriſſima Virgo fatetur,*
Quodquè Dei Matris munera ſumma decet:
Conceptum ſine labe tuum, venerorquè, canoquè,
Conſtanti toties pectore, voce, ſtylo.
Quot vitæ momenta meæ, quot verba, quot actus;
Quot venis guttæ ſanguineiſquè latent:
Quot mihi ſunt ictus cordis, reſpiria quotquòt;
Tranſactiq; dies, quot ſine luce mihi:
Quotquot & amiſſi ſolatia luminis, ex Te
O oculi ſpero dulcis ocelle mei!
MATVRÈQ; NEGO, *pietatis dogmate ſacro:*
IN IVSTÂ MACVLAM MATRE *fuiſſe* DEI.

XLV.

Lapſum ac reatum Adami, niuea ignoret.

S*I Deus in terris mortalem viuere vitam*
Eligo; ſi carnis pondera ferre placet.
Lux ego ſum, veſtiſq; mihi niue candet eburnâ;
Rex ait æternus, cor & imago Patris.
Lux quoq; ſit, candorq; merus, mera nixq; neceſſe eſt;
Me quæcunq; Parens, eſt paritura Deum.
Omnibus vna ſtetit quòdſi ſententia ſeclis,
Ieſſeæ Matrem ſtirpis adeſſe mihi.

Infelicis ADAM LAPSVM, *culpaq́ue* REATVM;
Vt NIVEA IGNORET, *totaq́ue pura, volo.*

XLVI.

Magna Deipara, vnicè tuta à morſu mali.

QVæ *lignum vitæ peperit, fructumq́ue ſalutis,*
Innocuo partu Regia Virgo dedit.
Mortiferos fructus, & auiti criminis eſcam,
Communi morſu tangere ſola nequit.
Nempè velut cœtus hominum ſupereminet omnes,
MAGNA DEI *Nati ſolaq́ue, caſta* PARENS;
Debuit è MORSV *ſic libera,* TVTAQ; MALI,
VNICÈ, *& à mortis longius eſſe malo.*

XLVII.

Iure negamus maculam, in totâ Deiparâ.

SI *quid habet doctæ, melior ſententia mentis,*
Quod magis ex ſenſu, ſentiat eſſe bono.
Labe carens, hæc eſt magnæ Conceptio Matris:
Quo nihil ex omni dogmate, ſanctius eſt.
Hæc ſapere eſt ſapuiſſe Deo; ſentireq́ue demum,
Quod magnæ Matri debitus vrget honos.
Tota Deo placuit, ſimili ſine more placendi:
Sola ſine exemplo, Virgo ſimulq́ue Parens.
Sola ſine exemplo primæuæ neſcia labis:
Debuit & tanto ſurgere digna Deo.
IVRÈ *proin, veráq́ue animi pietate* NEGAMVS:
IN TOTA MACVLAM, *Virgine* MATRE DEI.

XLVIII.

Amici, en pura genuit Adam Saluatorem.

O *Quotquot, ſeu fortè poli regione beatâ,*
In facie ſummi luminis, atq́ue boni!
Terrarum ſeu fortè locis, mortiſq́ue ſub ictu,
In medio vitæ viuitis, inq́ue viâ!
Virginis æternæ, Diuinæ Matris, AMICI
Plaudite! melq́ue merum, pectora veſtra riget.
EN SALVATOREM GENVIT, *pretiumq́ue ſalutis!*
PVRA *nouum terris, Virgoq́ue fudit* ADAM.

XLIX.

Ergo ſine maculâ auitâ, nam DEVM parit.

EX *proauis, atauiſq́ue decus, cum ſanguine manat;*
Manat & ex claro ſanguine, noxa mali. Nemo

Nemo ſibi peccat, ſtirpem qui peccat in omnem:
A radice malum, planta bonumuè trahit.
Hoc generis vitio, maculam contraxit auitam,
Alto maiorum ſanguine cretus homo.
Sed generis vitium, generi non debet auito,
Caſta hominem potuit, quæ genuiſſe Deum.
Ergo *ſola hominum,* Macvlâ Sine *prodit* Avitâ:
Nam *fecunda* Devm, *ſola Maria* Parit.

L.

O ſanè claram & puram Dei viui gnatam!

N*Aſcimur in terris, ſoboles tamen edita cœlo;*
Cûi licet æthereum, iure vocare Patrem.
Sed viui ſtirps viua Dei, non mortua naſci,
Æterni debet progenieſq; Patris.
Omnibus hoc licuit quondam; ſed culpa negauit,
Viuaq; ſtirps, viui noluit eſſe Dei.
Glutijt vt mortem viuens homo; vindice pœnâ,
Viuere quàm poſſet, debuit ante mori.
Sola mori nequijt, vitæ quam viueret ortu:
Quæ ſub peccati neſcijt eſſe iugo.
O Sanè Claram Et Pvram *ſine labe Mariam!*
O veram Vivi Progeniemq; Dei.

LI.

O Diuam, purè genitam, ſine atrâ maculâ.

R*Es Diuina anima eſt, ſpecies pulcherrima rerum;*
Ipſa venuſtatis forma, meruſq; decor.
Delicijs, oculiſq; Dei quam digna; vel ipſum
Grande Redemptoris nonnè fatetur opus?
Sponte ſed in maculam res formoſiſſima, poſtquàm
Lapſa cadit; formæ concidit omne decus.
Quàm labes hæc atra mali, fuligoq; quanta!
Sanguinis è Chriſto balnea fuſa vide.
Iſta venuſta anima eſt; pulcherrima tota Mariæ,
Omnis in hoc vno gratia corde ſita.
Dicere iam liceat: Macvlâ Sine *criminis* Atrâ,
O Divam Genitam *corde, ſinuq; Dei.*

LII.

O Diuam ingenti maculâ præſeruatam.

P*Rimæuam ſi quis maculam, quàm grandis & ingens,*
Et quanti fuerit, cogitet anſa mali;

Colligat ex lapſi, damnis ingentibus orbis,
Humanum ſimulac concidit omne genus.
Concidit heu! veteriſq; gemens ſub pondere culpæ,
Oppreſſum numquàm ſuſtulit inde caput?
Hâc ſub mole graui, nunquàm Diuina Virago:
Et rabido nunquàm mortis in vngue fuit.
Ingentem, ſanè decet ingens gratia Matrem;
Cuius in applauſus, vox quoq; grata ſonet:
O PRÆSERVATAM *cæleſti munere* DIVAM!
INGENTI MACVLÂ, *quæ caret & minimâ.*

LIII.

Age munda; i pura tota mirè ſine maculâ.

SIſteret irato quod coram Numine pectus,
Non habuit lapſu criminis ictus homo.
Amiſſæq; videns diſcrimina certa ſalutis,
Quærebat latebras, & ſua luſtra reus.
Noxa mali cunctos, & mens conuicta tenebat,
In cælumq; oculos tollere culpa vetat.
Quid faciat mortale genus, non munda ſecutum?
Mundum ex immundo quem dabit orbe virum?
Quàm bene Te nobis, pectus ſibi amabile ſeclis
Omnibus, & toto repperit orbe Deus!
Fac AGE *tu* MIRÈ MACVLÂ SINE TOTAQ; MVNDA;
PVRA *Deum placidis,* I *bona flecte modis.*

LIV.

I o Regina, pura, munda & immaculata es!

SÆuus, in humani generis conſortia quondam,
Decretum mortis quòd malè ſtruxit Aman;
Infernalis Aman, mandens ſua liuidus exta;
Æternùm quòd ſit profugus ipſe polo.
Electi cladem populi dum fortius vrget,
Iamq; minax toto latius orbe ſonat;
Dum gemimus, morimurq; ipsâ formidine mortis;
Regis amica, tuam poſcimus Eſther opem.
Corpore MVNDA, *animo* PVRA, IMMACVLATAQ; *tota* ES;
Vnica Tu gentis gloria ſpeſq; tuæ.
Ante oculos, facieinq; Dei cum ſupplice voto,
I ô REGINA! *& crux ſua tollet Aman.*

LV.

LV.

Age, Numen paris, o Diua ter immaculata!

QVanta Tibi Virgo, cælis quoq; purior ipſis,
Mundities animæ debita, quoduè decus?
Quem portas, quem caſta paris, quem ſola prehendis
Corpore, mente, ſinu, Maximus ipſe probat.
Immenſus, menſura tui, Deus ipſe decoris;
Matris honos, Nati conſtat honore Dei.
Si pulchri, puriq; boni fons, æquor, abyſſus,
Eſt NVMEN; *quod Tu maxima Virgo* PARIS.
En AGE *nonnè decens? vt* TER *ſis* IMMACVLATÂ,
O DIVA! *ex quâ Ter Maximus exit Homo.*

LVI.

Age idea ſanè clara, omnium puritatum.

QVæ fecunda ſimul, ſimulq; caſta,
Matris, Virginis eminens honore,
Concluſit gremio Deum pudico;
Vt compendia ſumma puritatis,
Inſe clauderet, vnicè decebat:
Hàc in Virgine, dexterâ potenti
Nimirum Deus, omne puritatis
Abſoluit decus, atq; opus ſtupendum;
Vt Mater ſimul & ſimul Virago,
Non puriſsima Virginum; ſed ipſa
Puritas mera, flos, medulla, ſedes
Caſti pectoris, OMNIVMQ; CLARA
Hæc SANÈ *ſit* IDEA PVRITATVM.

LVII.

Tu iure immaculata, magna DEI Parens.

IVre Tibi Virgo ſpecies puriſsima cedit:
Iure Deo, maculæ neſcia tota places.
Aſſerit hanc ſummi dotem Tibi quippè nitoris,
Omne quod eſt iuri, iuſtitiæq; ſacrum.
Conceptu ſine labe Tuo nil iuſtius: vt nil
Virgine Matre Dei ſanctius, orbis habet.
Ius fauet omne Tibi, ſis vt TV MAGNA *per orbem,*
Omni IVRE PARENS IMMACVLATA DEI.

LVIII.

Tu magna, ſeruata à nece mali, duri Pomi.

Occidit vna dies, non vno funere noctis,
Omne genus; vetiti cùi nocuere cibi.
Non iaculis, non enſe perit, non grandine ferri,
Non Dolopum telis, Myrmidonumuè manu.
Tota mali ſeries, duro de ſemine mali:
Duraq́; mors, vetitis fructibus orta venit.
Durius heu ferro, ſaxis, adamanteq́; malum!
Omne, quod heu potuit comminuiſſe caput!
Te tamen vmbo ſacer, Diuini texit amoris,
A DVRI POMI *vulnere,* MAGNA *Parens.*
A NECE TV SERVATA MALI, *dapibuſq́; nefaſtis;*
O Virgo, mali neſcia ſola mali!

LIX.

Tu regia purè munda, anima amicta ſole.

Rex animæ Deus eſt, animæ ſed labe carentis;
Hæc illi ſedes, regia, cara domus.
Dulcius haud aliâ, fons lucis luce moratur:
Non alio reſidet ſplendidiore throno.
Quæ tamen ex toto, tam lucida, ſanctaq́; mens eſt;
Induat vt totum ſolis, ametq́; iubar?
Vnica Iuſtitiæ Solis, tu regia ſedes,
Virgo quæ pleno lumine, ſòla micas.
Nempè tibi ſacri fons luminis, intus AMICTA
SOLE ANIMA *eſt,* PVRÈ REGIA MVNDA *Dei.*

LX.

Purè immaculata es, nam Virgo Dei nata.

Quid cauſas, ſenſuſq́; animi ſcrutaris, & vrges?
Primæuâ Virgo quòd ſine labe micet?
Tantæ Matris honos, ſobolis dignatio tantæ,
Sufficit aſſenſum conciliare tuum.
Sed neq; Nata Dei, cum dici Virgo meretur,
Conceptûs maculam debet habere ſui.
Conſcia res maculæ, partu non naſcitur iſto:
Pura Deo mens eſt, pura propago Dei.
IMMACVLATA *proin* PVRÈ ES, *Sanctiſſima* VIRGO:
Nam venis ex alto ſanguine, NATA DEI.

LXI.

LXI.

En vades o pura, Mater Agni immaculati.

PRo maculis orbis, ſuperos oblatio munda,
Candoriſq; meri, cor ſine labe decet.
Agnus grata Deo, ſic pro fœtentibus hircis
Hoſtia; ſed maculâ qui caret, Agnus erat.
Offerri talem decuit, qui tolleret Orbis
Crimina; ſed mundo quis ſacer Agnus erat?
Ille Deo ſacer eſt, qui lilia paſcitur inter;
Inter lilia qui naſcitur, ille ſacer.
Paſcua ſed quæ ſunt? vterus qui liliger vſquam?
Quo naſci & paſci, caſtus hic Agnus amet?
Lilia fert vterus Virgo tuus: IMMACVLATI
EN AGNI, VADES PVRA proinde PARENS.

LXII.

Eia munda Parens, & immaculata Virgo.

VIciſti, ſacrumquè Tibi Diuina Virago,
Io ſonet, laudem quod decet Io tuam.
Conceptus ſine labe tuos, iam prona ſequuntur
Vota: nec eſt aliquid quod magis orbis amet.
Ipſa Vaticanæ faſtigia ſumma Tiaræ,
Ortûs feſta probant immaculata Tui.
Explicat hanc populis mentem, de ſede ſupremâ,
Laudis Alexander victor, amanſq; Tuæ.
Viciſti, ſenſuſq; fauet communior orbis,
Conceptu nil iam purius eſſe tuo.
MVNDA PARENS igitur ſis, IMMACVLATAQ; VIRGO,
Eia triumphali carmine, voce, fide!

LXIII.

Tu è ſummo data, pura à nece amari ligni.

QVis putet in terris, Te Virgo regia, natam?
Humanaq; Tibi ſtirpis adeſſe decus?
Nil Tibi de terrâ, nil de mortalis adhæſit
Contactu culpæ, nil populare ſapis.
Altior eſt animæ tam præcellentis origo,
Nataleſq; refert altius illa ſuos.
Scilicet in terris, vetiti contagia ligni,
Omnes heu culpæ conditione ligant.
A NECE TV LIGNI cum ſis immunis AMARI;
E SVMMO cæli, TV DATA pura venis.

LXIV.

Pura, ante originem immaculata vades.

E*X vtero conceſſa alijs, ſine labe Parentum,*
Gratia naſcendi; non tamen ante notam.
Ante notam, quæ prima decus, corrupit in ortu,
Immortale hominis, damnaq; ſumma dedit.
Sanctificat geminos, hæc gratia rara Prophetas:
Conceptûs maculam, non tamen ante venit.
Hoc Tibi ſeruatum ſoli, quæ ſola per orbem,
Ante omnem maculam, facta es amica Deo.
SI PVRA ANTE *tuam procedis* ORIGINEM *ab alto;*
Æternam VADES IMMACVLATA *viam.*

LXV.

Tu ergo immaculata, nam Deipara venis.

Q*Vòd ſine labe Tibi conceptio venerit, & quòd*
Peccati nullo, vis Tibi facta iugo;
Si non clamaret rerum iuſtiſsimus ordo;
Ius & fas ſi non poſceret, atq; decus:
Si non tot meritis, ſtimulis tot, milleq; cauſis,
Mentibus humanis, res ea clara foret:
Vnica conuincit maieſtas, vnica Matris
Gloria Diuinæ, grande triumphat opus.
ERGO TV *Virgo, dubio procul* IMMACVLATA *es:*
NAM DIVINA PARENS, *Tu niſi ſola* VENIS.

LXVI.

Tu Regia, munda, animata, cælum aperis.

C*Lauſerat heu miſeris cælum mortalibus! ipſa*
Carpere quæ poterat, noxia poma manus.
His dapibus periere dapes, & munera cæli;
Quidquid Olympus habet, glutijt iſte bolus.
Vix animas (heu molle genus) ſeruauimus, inter
Primæuas maculas, ingluuiemq; mali.
Dumq; epulis, gazam ſuperûm decoximus omnem;
Æthercam clauſit dextra guloſa domum.
Ergo ſpei nihil eſt? nihil heu! niſi ſidera rumpat,
De terris veniens, Regia munda Dei.
MVNDA ANIMATA, *Dei* TV *cùm ſis* REGIA *Virgo;*
An non tu CÆLVM, *cor* APERISQ; *Dei?*

LXVII.

LXVII.

Vna paries Dei Natum: ergo immaculata.

QVod dotes, quantumq́; decus, quod culmen honoris?
Hanc manet in terris, quæ paritura Deum eſt?
Dos omnis, totumq́; decus, culmenq́; ſupremum,
Hanc manet, & quidquid maximus orbis habet.
Quodue poteſt, & vult tantæ concedere Matri?
Omnia cui dare vult ſumma, poteſtq́; Deus.
Si potuit, voluitq́; Tibi Deus, omnia ſumma
Virgo dare, & toto fundere dona ſinu;
Vt maculâ careas, cur nollet, originis? in quâ
Per culpam fieres, ſubdita facta Stygi.
VNA DEI NATVM PARIES, *nec par Tibi ſurget:*
ERGO *Deum parias* IMMACVLATA *decet.*

LXVIII.

I, age, pura à ſorde, & munita in maculam.

VIs Erebi, culpæq́; malum, mortiſq́; poteſtas,
Humanum ſimul heu! dum petiêre caput:
Conſociata manus, nullo certamine vinci,
Et nullis potuit viribus eſſe minor.
Quodq́; graue eſt, noſtris in nos ſæuiſſima telis,
Et rigido noſtri ſæuijt enſe mali.
Iamq́; animi virtus nobis, nec roboris vlla eſt,
Nec mala, de nobis vincere nata, licet.
Tu ſecura mali, culpæ, mortiſq́;, Stygiſq́;:
Fac AGE *victrices, tolle Virago manus.*
IN MACVLAM *cum ſis* MVNITA, *à* SORDEQ; PVRA;
I, triplexq́;, mali neſcia, vince malum.

LXIX.

I Regum Patrona, en Diua immaculata es.

MAiorum regalis honos, Tibi Virgo vetuſti
Sanguinis, ex proauis fert, atauiſq́; decus.
Numinis æterni, qui Te quoq́; iure coronat,
Et Natam, & Sponſam, regius ambit honos.
Omne coronarum ius eſt Tibi, doſq́; perennis:
Ad faſces veniunt, omnia ſceptra Tuos.
Inde Tibi tantus ſoliorum cultus, & omnis
Maieſtas, flexo vertice prona Tibi.
Nempè thronus maculam ceû regius odit, & arcet;
Sic Reges, maculæ neſcia Diua, decet.

I REGVM PATRONA *proin, Tu neſcia culpæ:*
EN DIVA ES, *Reges* IMMACVLATA *reges.*

LXX.

Iam munda es à culpâ, Virgo intemerata.

VIderat exorti necdum cunabula mundi,
Seclorum facies, & ſine lege chaos.
Cardinibus necdumq́ ſuis, vaſtiſſimus æther,
Firmari geminos, vidit vtrinq́ polos.
Mole graui, necdum tellus ſuſpenſa pependit,
Oceaniq́ procul gurgite ſicca ſtetit.
Ante hominum rerumq́ vices, ſeriemq́, diesq́,
Et factum infelix, ante cadentis Adæ:
IAM MVNDA ES VIRGO, *maculam nec originis in Te,*
Poſt & ab æterno, ſecula ducta vident.
Scilicet à CVLPÂ *temerari, culpa nefaſq́,*
VIRGO *conceptus* INTEMERATA *Tuos.*

LXXI.

Vna Deo immaculata es, Mater puri Agni.

VNicus eſt Agnus, Crucis inter brachia toſtus,
Quem nimius ſacris ignibus, vſsit amor.
Vnica pro cunctis hæc ſufficit hoſtia; ſed quæ
Ex cunctis, ſola eſt immaculata Deo.
Hæc orbis maculas & auitum ſuſtulit vlcus;
Impuris puro ſanguine facta ſalus.
Vnus hic Agnus erat; ſed hic vnus, ad omnia factus;
Vnus pro cunctis immáculatus obit.
Feta Deo Virgo, PVRI *quoq́* MATER ES AGNI
VNA; *ſed è cunctis* IMMACVLATA DEO.

LXXII.

Eia ergò pura, munda, immaculata nites.

SOl Tibi Virgo Deus, quo Te conſpexit amictam,
Sidereos inter, virgo Propheta, choros.
Hæc Tibi nata Dei, viuo de lumine veſtis;
Hoc dotale decus, regia ſponſa Tibi.
Lucis opus tota es, concepta in luminis, ante
Secula, fonte Deo, nataquè in ore Dei.
Hinc Tibi lux animæ, veniens è lucis abyſſo,
Vmbrarum culpæ neſcia, tota micans.
Hinc in ſole Tuo, thalamum ſibi ſponſus, & altum
Cinxit ab æterno, lux mera luce thronum.

EIA

Eia Ergo, *Solis Diuini* Mvnda *propago,*
Pvra *animæquè bonis, immaculata nites.*

LXXIII.

I Virgo, ſanè munda, apertè immaculata.

Orbis in auguſtâ facie, quod ſentio vates:
Conceptam, Virgo, Te ſine labe cano.
Hoc mihi cælorum radiantia ſidera dictant:
Aſſerit hoc tellus, indicat ipſaquè Styx.
Angelicæ mentes, iſtud ſine voce loquuntur:
Hoc ſentit, ſenſu quidquid in orbe caret.
Omnia Diuinam poſcunt ſine labe Parentem,
Concipi, & in nullam degenerare notam.
Nec tam clara dies, nec tam ſol lucet apertè:
Conceptus Virgo, quàm ſine labe Tuus.
I Virgo Sane Mvnda, Immacvlataq; Apertè:
Clarius hoc nullum dogmate, dogma micat.

LXXIV.

Euâ Te dignam, iuro ſine maculâ partam.

Innocuos partus ſortita eſt, quæ prior Eua,
Primitias mundi, iuſtitiæquè tulit.
Prodijt è coſtâ, dilecti virgo mariti,
Quam Deus artifici condidit ipſe manu.
Quæ paritura homines fuerat, vitiumq; datura,
Si ſine labe ortus viderat Eua ſuos;
Quæ paritura Deum fueras, mundiq; ſalutem;
An ſine labe ortus, non decet eſſe Tuos?
O decuit ſanè! Macvlâ Sine, *ſic ego* Partam
Te Dignam Ivro, *quàm fuit* Eva *Parens.*

LXXV.

Pura à maculâ eſto, & iam mundi Regina.

Si quid habes Virgo, Tibi quod regalia poſcat
Sceptra, coronatum quod velit eſſe caput.
A maculâ primæ quòd ſis puriſſima culpæ,
Inde venit regni ius, & origo Tui.
Orbis ad imperium non eſt, faſceſq; tenendos,
Qui reus eſt culpæ, vinclaq; dura trahit.
Omni labe vacet maieſtas tanta, neceſſe eſt;
Quæ pariter cælis imperat, atq; ſolo.
Hoc in te colimus, Macvla *ſine* Pvra *Virago:*
Quâ cum nil viuat purius, ante Deum.

ESTO ETIAM REGINA, *throno digniſſima* MVNDI:
Vnica cum toto mundior orbe mices.

LXXVI.

Tu Regina pia, ſumma & munda cæli ara.

IRatum placare Deum, quæ poſſet in altis
Ara, tot à ſeclis cælica nulla fuit.
Ignea perpetui durabant tela furoris;
Pendebat minimis vltio ſæua malis.
Nullus odor ſuauis, quem victima ferret ab orbe;
Nulla ſuper cælos, Ara ſacrata Deo.
Dum vacat, & non eſt placabilis hoſtia cælis,
Suaueq; ſuccendi dum thymiama nequit;
TV REGINA PIA *in cælos poſt ſecula tandem,*
Orbis ab extremo cardine, grata venis;
Tu CÆLI SVMMA *es,* TV MVNDAQ; *Numinis* ARA;
In te placata eſt ira, furorq; Dei.

LXXVII.

I Virgo almè amata, pura, munda, niteſce.

NVllus in orbe decor, nihil eſt quod Numinis alti,
Aſpectu grato, lumina ſancta beet.
Omnis in offenſam ruit impetus; omnia latè
Peſſundat vitium, curaq; carnis habet.
Inq; oculos incurrit atrox ſcelus vndiq;, & ipſum
Cor lacerat culpæ vis, inimica Dei.
Dum nihil eſt oculis, nihil acceptabile cordi,
Nullaquè res almè viuit amata Deo.
ALME *Tu ſaltem præ cunctis, Mater* AMATA,
Numinis vt recrees cor, oculosquè veni.
I VIRGO, *culpæquè notas, Tu dilue* PVRA,
Totaquè pro mundi MVNDA NITESCE *bono.*

LXXVIII.

Sanè digna, meritouè pura, immaculata.

QVæ Mater fueris, ſi quis Te cogitet, & quem
Sis enixa hominem, Virgo, ſimulquè Deum;
Sufficit vt maculá procul omni, ſentiat ortam,
In quá perfectum eſt grande ſalutis opus.
Nempè operi, decuit vas admirabile tanto
Formari, quantum ſecula nulla dabunt.
Hoc de Te ſentire licet, palamq; fateri,
Inuicto ſenſu, iudicioq; animi.

Quod

Quòd SANè DIGNA, *&* MERITO *ſis* PVRA *Virago:*
Vt Mater fieres IMMACVLATA *Dei.*

LXXIX.

Verum Dei Agnum, intacta à malo, paries.

DEcreto ſtetit vna Dei ſententia firmo;
Naſci hominem in terris, eſſe neceſſe Deum.
Res arcana nimis, magni res plena ſtuporis;
Sola patens, ſoli poſſibiliſq; Deo.
Sed conuincit amor, nec amoris viribus vllam,
Quis poſuit metam; nam Deus ipſe amor eſt.
Ipſe amor eſt Agnuſq; ſimul, vera victima amoris;
Ipſe ſibi verus Paſtor, & Agnus amor.
Verus hic ante Deum, maculâ ſed qui caret Agnus;
Matris, quæ maculam ſentiat, eſſe nequit.
Si VERVM PARIES *igitur Tu* NVMINIS AGNVM*;*
Omni INTACTA MALO, *ſis pia Virgo, decet.*

LXXX.

Age purè animata, mirè cumulata donis.

IMmenſum quiddam eſt, Tibi quòd celſiſſima Virgo,
Conceſſum voluit, gratia ſumma Dei.
Non capit hanc ſeriem, pectus quodcunq; creatum;
Et quidquid minus eſt, inferiuſq; Deo.
Nam quidquid poterat, res purè ferre creata;
In Te more maris, diluuijq; venit.
Donorum cæleſte penu, Tu ſola prehendis;
Cui licuit ſoli, prêndere poſſe Deum.
Hoc animæ gazam decuit, ſine labe nitentem;
Quæ ſolo fuerat PVRE ANIMATA *Deo.*
Fac AGE *Virgo potens,* MIRE CVMVLATAQ; *donis,*
In nos gutta Tui, depluat vna maris.

LXXXI.

O Regina ſummè nitida, & pura à maculâ.

AVrea regalis ſolij faſtigia, terris
Nobile quo niteant vndiq;, fulgur habent.
Omnis in hoc rerum ſeries, ponduſq; laborat;
Sudat ab extremo, quod venit orbe decus.
Indus, & Aſſyrius, Lydus quoq;, Perſa, Arabeſq;,
Concluſum terris, germen & omne mari.
Vndiq; gemmarum pretio concurrit, & auri;
Vt ſummè niteat regius omnis apex.

At Tibi regalis ſolij lux maxima, de Te
Sceptrorumq; nitor ſummus, & omne decus.
O SVMMè NITIDA à MACVLâ REGINAQ; PVRA!
Nempè nites ſummè, quæ ſinè labe nites.

LXXXII.

Cæli merè gaudium, nata pura amantis.

G*Audia quæ cælos hilarant, numeroq;, modoq;,*
Lætitiæ ex ipſis fontibus orta, parent.
Hic latè riguos animorum nectar in amnes,
Cordibus affuſum, gaudia mille ciet.
Inq; voluptatis cauſas renouatur, ab ipſo
Fonte voluptatis, lætitiæq; Deo.
Nil aliud cæli, mera quàm ſunt gaudia: ſed quæ
Dulcior ante omnes, fortius vrget amor.
Hoc de fonte venit nectar, quod pectora mulcet,
Exhilaratq; magis, quo magis ardet amor.
Nonne MERè CæLI *Tu* GAVDIVM *es? in ſinu* AMANTIS
Quæ gaudes Virgo, NATAQ; PVRA *Dei.*

LXXXIII.

Virgo planè munda, ac Mater Iesu amati.

G*Ratius æterno, nihil eſt, & amantius vnquàm*
Prole ſuâ, genuit quam ſine matre, Patri.
Hæc eadem proles, rurſus communis eidem,
Cum matre in terris: naſcitur absq; patre.
Si Patris æterni, cum Virgine filius idem;
Si communis amor prolis, vtrinq; viget;
Deliciæ Patris Iesus, quàm dulcis amatus:
Quàm Iesus matri, dulcis amatus amor.
Deliciæ Patris, tam IESV MATER AMATI;
Tam dulcis nato mater amata ſuo.
Vt PLANè VIRGO, *omnino ſis* MVNDA, *neceſſe eſt;*
Numinis elegit quam ſibi, tantus amor.

LXXXIV.

Eia munda, pura, Tu magni electa amoris.

O*Mne ſuum perfecit opus, viresq; ſupremas,*
In te diuinus, Virgo probauit amor.
Hic ſeſe totus flammam collegit in vnam;
Hic ſine menſurâ factus & abſq; modo.
Quidquid in electas animas effuderat; in Te
Tranſtulit, & totum ſe Tibi Virgo dedit.

Scili-

Scilicet ad matris diuinæ, magna vocatam
Munera, debebat condere magnus amor.
Electamq́, ſibi maculâ ſine reddere matrem;
Quam Deus, inq; Deo magnus amauit amor.
EIA *igitur* TV MVNDA *Deo*, TV PVRA *Virago*,
ELECTA *es magni maximum* AMORIS *opus.*

LXXXV.

Virgo antea immaculata, en paris Deum.

ÆTernùm *connexa mihi, ſecumq; videntur,*
Non ſine iuſtitiæ fœdere iuncta ſacro.
Quòd quæcunq; Deum pariat, ſine labe ſit: & quæ
Sit ſine labe, Dei Virgo ſit illa, parens.
Poſcit vtrumq; Deus, Mater quoq; poſcit vtrumq;
Magna Dei, ſimul hæc poſcit & omne decus.
Legibus æternis, hoc in Te iunxit vtrumq;,
Ex Te qui Deus eſt Virgine, factus homo.
Per quem cum fueris VIRGO PRIVS IMMACVLATA;
EN *quàm iure* DEVM, *Tu ſine labe* PARIS.

LXXXVI.

En vacas, multâ pomi, Regina Diua Mater.

MVlcta *reos ſequitur, quæ crimina vindicat vltrix,*
Caſtigatq; operis noxia facta mali.
Intulit hanc, vetiti mortalibus vltio pomi,
Factaq; letalis, mors quoq; mulcta mali.
Nullus in humanis, hâc mulctæ lege vacauit:
Nullus vt à primâ labe, maloq; vacat.
Hæc tamen vna, Tuum virgo non tangit honorem,
Peccati mulctæ, nec ſinit eſſe ream.
Nam REGINA *poli cum Tu ſis*, DIVAQ; *Mater*;
EN POMI MVLTÂ *vindice, ſola* VACAS.

LXXXVII.

Eua regina, ſummo amanti, pura dilecta.

EVa *maritali cum ſceptro, faſcibus orbem*
Coniunctis rexit, ſummaq; iura dedit.
Pura prius, dilecta Deo, digniſſima ſceptris:

Dignior his ſceptris, hoc nomine, iure, thronoq́;
Eua parabatur, ſed paritura Deum.
PVRA *Dei Mater* SVMMO DILECTAQ; AMANTI;
Tu REGINA *orbis, Tu magis* EVA *parens.*

LXXXVIII.

O Ieſu! en digna Mater, pura, immaculata.

O*Rbis vt vna ſalus, & tota redemptio Ieſus;*
Virgineo partu, natus in orbe Deus;
Ieſus vera ſalus, puri dilectio cordis,
Victima pro maculis immaculata Patri.
Orbis in orbe, ſacram peperit quæ Virgo ſalutem,
Vt fieret, decuit ſic quoq́;, labe carens.
Nil Ieſu maius nato, nil dignius iſto;
Matre decet Ieſu, dignius eſſe nihil.
Aſt quæ digna Deo ſit, DIGNAQ; MATER IESV:
PVRA *ſit & præ aliis* IMMACVLATA *decet.*

LXXXIX.

O magna immaculata, Tu parens veri Dei.

M*Axima Te laudum circumſtant, vndiq́; Virgo*
Argumenta, Tuus quæ Tibi firmat honos.
Vndiq́; magna venis, ſeu Te natura beatam,
Seu fortuna velit, ſeu fauor ipſe Dei.
Maieſtas animi, ſtirps regia, forma, decusq́;,
Orbis ad imperium ius, thronus, omnis honor.
Electos inter princeps electio, rerum
Prima creatarum gratia, primus amor;
Vndiq́; Te magnam faciunt; ſed maximus ille,
Omnibus ex titulis, & Tibi ſummus honor:
TV *quòd* SOLA DEI *veri, ſisq́; vnica in orbe,*
ô *verè* MAGNA, ô IMMACVLATA PARENS!

XC.

Adam & Euam, in maculâ purè ignorâſti.

S*Tirpe malâ peccantis Adæ, ſi naſcimur omnes;*
Omnes heu primis naſcimur in maculis!
Principium vitæ nobis eſt ſpiritus idem,
Qui cauſam morti, principiumq́; dedit.
Viuimus, & morimur maiorum diſpare causâ:
Naturæ vita eſt debita, morsq́; malis.
Non ignoramus maculam, qui naſcimur Euâ;
Quosq́; ligat, primi culpa parentis Adæ.

Sola

Sola Deo naſci viſa eſt ſine labe Parentum,
Quæ nata eſt virgo, neſcia ſola mali.
IN MACVLÂ TV *prorſus* ADAM, *Tu prorſus* & EVAM
PVRÈ IGNORÂSTI; *nata, ſed absq; notâ.*

XCI.

I alma, intacta, Eua virgo, ſemper munda.

I*Nnocuos Ortus habuit, mortalibus Eua*
Quæ primos ortus, lumina prima dedit.
Munda animo primùm, caſto quoq; corpore munda;
Intacta intacto, iuncta Marita viro.
Virgo quidem, ſed munda breui, ſed lapſa deinceps
In maculam, noxæ conſcia tota cadit.
Nec ſemper, nec munda diu fuit Eua: cadenti
Heû prior exitij, quæ fuit anſa viro.
O ergò Tu cauſa boni, Tu cauſa ſalutis,
Conſtans in meritis, EVA *ſecunda veni.*
I felix o ALMA *Parens,* INTACTAQ; VIRGO
SEMPER, & *æternùm* MVNDA, *placensq; Deo.*

XCII.

I ergò pura, I ſanè munda, & immaculata.

C*Ara Patris ſoboles, ſplendor, ſapientia, verbum,*
Vna ſalus hominum, Ieſus & vnus amor:
Cælitus in terras venturus, ab axe ſupremo,
Expectata diu gaudia, ſera facit.
Defecêre animi, millenaq; tædia, longis
Excruciant ſpe[illegible] pectora fida Deo.
Nec tamen in terras, ſtillant cæleſtia iuſtum;
Roridus in toſtam, nec pluit imber humum.
Fors ſacer in terris locus, hoſpite Numine dignus,
Mundities animæ digna Deoq; deeſt?
I ERGO PVRA, I SANÈ MVNDA, IMMACVLATA:
Vellus ad hoc ſacrum, Tu Gedeonis eris.

XCIII.

Euge mali neſcia, pura, munda, mira tota.

SOla ſ[illegible]

Ex votis, Tu prima hominum ſolennibus, vni
Caſta Deo, virgo mox quoq; facta Deo.
Filia, Sponſa, Parens, Ancilla, Puerpera, Virgo,
Vna ſimul, totus num capit iſta ſtupor?
EVGE *igitur quàm* PVRA, MALI *quàm* NESCIA, MVNDA?
O quam dotibus es, TOTAQ; MIRA *Tuis.*

XCIV.

Age Patrona mundi, iurè immaculata es.

SI *cadat, & ruptâ mundus compage dehiſcat,*
Cardinibusq; ruat, machina lapſa ſuis;
In præceps rerum labentibus vndiq; fatis,
Armat dum ſuperas, vltio iuſta manus.
Iam deſperatis inter mala publica rebus,
In Te ſpes contrà ſpem, pia virgo manet.
Vltima cælorum licet indignatio contrà
Inſtet, ab aſpectu proijciatq; ſuo.
Abſorptus propè iam per Te, ſeruabitur orbis:
Noſtra in Te virgo ſpes, Tibi ſummus honor.
Vt mundum ſerues, AGE MVNDI *ſumma* PATRONA:
IVRE ES *mundanis,* IMMACVLATA *malis.*

XCV.

En tu immaculata es, nam Virgo Deipara.

AMplius *& maius, quid de Te proferat Orbis,*
Neſcio; cuncta licet dicere ſumma velit.
Virginis & Matris, quàm cùm celſiſſima profert,
Adſcribitq; Tibi nomina, Virgo Parens.
Inde perennis adeſt Tibi gratia, fonsq; bonorum
Omnis, ab hoc fluxit fonte, fluitq; Tibi.
Virgo Dei Mater, Titulus Tibi ſummus, & vnus:
Quj ſeriem titulis, omnibus ipſe dedit.
Vtq; ex parte Dei, res hæc immenſa videtur:
Sic immenſa propè eſt gratia, lausq; Tua.
EN TV *quàm* VIRGO *præ cunctis* IMMACVLATA ES!
NAM *ſine labe,* DEI *debuit eſſe* PARENS.

XCVI.

Eua ſecunda, pura Mater Agni immolati.

IN *vitium labi facilis, ſed ſurgere lapſa,*
Heu quàm non facilem reperit Eua modum?
Nulla Deo poſthæc placabilis hoſtia: nullum
Par culpæ pretium, certaq; nulla ſalus.

Impu.

Impuris ſi quam tulerant altaria dextris,
Peccatum redolens victima, nulla placet.
Tam labi facile eſt, ſed tam graue ſurgere lapſis:
Cælitus accedat, nî manus ipſa Dei.
Æternùm prior Eua, malis hæſiſſet Auitis;
Tu niſi placâſſes EVA SECVNDA *Deum,*
PVRA *Deo, ſacri* MATER *quia crederis* AGNI,
Viſceribus placuit, victima nata tuis.

XCVII.

Virgo à maculâ Adæ patenter immunis.

V*Era patent facilè, erumpuntq́ ſimillima luci;*
Si pupilla oculi pura ſit, atq́ capax.
Conceptus ſine labe Tui, veriſſima lux eſt,
Quæ ſine peccato, lucis in Auge fuit.
Inde patet, clariſq́ micat ſplendoribus Orbi;
Amplius inq; ſuâ nube, latere nequit.
Vixq; oculos lucemq; animi cenſetur habere;
Qui necdum veri, lumina tanta videt.
Lux oculis optata meis, tam dulce niteſcat:
O vtinam tenebras diſcutiatq; meas!
A MACVLÂ *quàm Tu procul es, ſacra* VIRGO PATENTER
IMMVNIS, *mera lux, neſcia mortis* ADÆ.

XCVIII.

Te puram ſine maculâ genitam adoraui.

S*Vccumbant linguæ, Cytharæ, calamiq;, libriq;:*
Laudibus & meritis, maxima virgo Tuis.
Ingenijs acies, vis mentibus, aurea deſint
Flumina Rhetoribus, vatibus omne melos.
Cor ſupereſt quod amet, quod Te veneretur, & omni
Ingenio, quod Te deficiente, colat.
Cor quoq; deficiens vitales deſerat actus:
Dum tamen extremo, palpitet vſq; gradu.
Pro linguâ, plectro, citharis, calamiſq;, libriſq;,
Vltima ſpirantis vox ea cordis erit.
PVRAM TE GENITAM MACVLA SINE, *qui Tibi cultus*
Seruit, adoraui, ſemper, & vſq; colo.

Nil melius de Te, nil verius, omnis in orbe
Sentiat, & toto mens pia corde probet:
Quàm quòd vera Parens, electaq́, & vnica cùm ſis
Virgo ſimul Mater, fœta pudica ſimul;
Corporis, atq́ animæ, minimâ ſine labe decere,
Immortale decus, Te ſuper omne decus.
Virgo DEI GNATVM PARIENS, *ſis ergo neceſſe eſt*
O VERA! *o Genitrix* IMMACVLATA *Dei!*

C.

Mater, Virgo pia iam vale, ſanctè munda.

HOc Tibi perpetui ſacrum vectigal honoris,
Dum minimus reddo, Virgo, Poeta tuus.
Aduoluor pedibusq́ Tuis, plangoq; dolenter,
Heu virgo maculas immaculata meas.
Deprecor & veniam ſupplex; polluta quod eheu,
Auſa ſit in laudes ſurgere Muſa Tuas:
Quòdq; niuem ſine labe Tuam, tetigiſſe pudendis
Non timuit manibus, fœtida, ſpurca, putris.
Ergo verecundis digitum iam pono labellis,
Ore ſilens, nunquam deſino corde loqui.
O MATER *ſalue puriſſima,* MVNDAQ; SANCTè;
Inq; Deo æternùm, IAM PIA VIRGO, VALE.

In

In Laudem
EXIMII VIRI
IOANNIS BAPTISTÆ
AGNENSIS,
ANAGRAMMATVM,
DE IMMACVLATA CONCEPTIONE
B. MARIÆ VIRGINIS,
Inuentoris, gratæ memoriæ.
SYMBOLA.

I.

PRimæuam, qui non vidiſti, in Virgine labem;
Vidiſti toto clarius orbe nihil.

II.

QVi tot in Angelicis, myſteria condita verbis,
Abſque miniſterio lucis, in orbe vides;
Intuitu ſolo mentis, ſine lumine carnis,
Cum tantum valeas; non homo, ſpiritus es.

III.

LVcis opus ſummæ, ſine lumine clarior orbi
Agnenſis, plenâ luminis auge tulit;
Protulit arcani, dum tot miracula ſenſus:
Centenis repetens, myſtica verba modis.
Scilicet adiectis operi, lux maior in vmbris:
Pulchrior inq; ſuâ, ſol quoq; nube latet.

IV.

INgenij pupilla Tui, quàm cernat acutùm,
Viſq; animi quàm ſit, lyncea tota Tui;

V.

EXterior, dum fortè Tibi, caligat ocellus;
  Interior pleno luminis orbe, nitet:
Clauſa foris mundo, ſunt lumina corporis; intus
  Tota ſed in facie cordis, aperta Deo.
Ad ſecreta vocat, dum Te ſua; claudere iuſsit,
  Oſtia corporei luminis, ipſe Deus.
Hic tecum lux illa loqui, ſine teſte, ſonoq́;
  Hîc voluit ſummæ, condere lucis opus.
Sic benè concluſi, ſub velo luminis, intus
  Sanctorum licuit, ſancta videre Tibi.

VI.

TE ſequimur, mentiſq́; Tuæ venerabile lumen,
  Qua præit, in ſolitos figimus ecce gradus.
Vis animi Te ſola regit, lucemq́; miniſtrat;
  Communis Tecum vis ea, luxq́; mihi.
Intus habes, ſplendore nouo quod fulgurat Orbi;
  Intus ego lucem ſpecto, ſequorq́; Tuam.
Virgo Tibi lux eſt, maculæ ſed neſcia Virgo;
  Hæc quoq́; lux oculis, immaculata meis.
Hanc ſequor Agnenſis Tecum; ſed diſpare paſsu;
  Agnus Tu magnæ Virginis, Hedus ego.

VII.

NOn poteras meliore loco, causâq́; videre:
  In causâ quàm cum Virginis, iſta vides.
Angelus in verbis myſteria condidit orbi:
  In verbis iterum, Tu noua verba ſapis.
Ordine mutato rerum, miracula promis,
  Ipſe ſuaſq́; ſtupet, tam nouus ordo vices;
Omnia perluſtras, ſed in omnibus vnica virgo,
  Conceptus Tibi Fert, immaculata ſuos;
Vocibus in paucis cui fers oracula Centum,
  Omnia de niueo Virginis orta ſinu:
Quæ cum luce animi, primus tam cernis acutè;
  Centoculus, magnæ Virginis, Argus eris.